باسمه تعالی

نام و نام خانوادگی:	اداره کل آموزش و پرورش استان البرز	مدت امتحان: ۴۰ دقیقه
نام درس: نگارش	آموزش و پرورش ناحیه دو کرج و شهرستان فردیس	تاریخ امتحان: ۱۴۰۴/۱۰/
پایه: هفتم	مجتمع آموزشی غیردولتی دخترانه معرفت (دوره اول متوسطه)	ساعت شروع: ۸ صبح
کلاس:	آزمون نیمسال دوم (خرداد ماه ۱۴۰۴)	تعداد صفحات: ۱
نمره به عدد.....	نمره به حروف	نام خانوادگی و امضا دبیر:خوانساری

ردیف	تذکر : پاسخ سوالات را با استفاده از خودکار مشکی یا آبی در پاسخنامه بنویسید	بارم
	از موضوع‌های زیر یکی را انتخاب کرده و متنی با رعایت اصول نگارشی بنویسید. ۱) راه‌های حفظ عزت و آزادگی کشور عزیزمان ایران. ۲) داستانی کوتاه با موضوع دلخواه بنویسید . ۳) مترسکی در مزرعه.	۲۰

www-kanoon-ir

موفق باشید

باسمه تعالی		
نام و نام خانوادگی:	اداره کل آموزش و پرورش استان البرز	مدت امتحان: ۴۰ دقیقه
نام درس: املاء	آموزش و پرورش ناحیه دو کرج و شهرستان فردیس	تاریخ امتحان: ۱۴۰۴/۱۰/
پایه: هفتم	مجتمع آموزشی غیردولتی دخترانه معرفت (دوره اول متوسطه)	ساعت شروع: ۸ صبح
کلاس:	آزمون نیمسال دوم (خرداد ماه ۱۴۰۴)	تعداد صفحات: ۱
نمره به عدد.....	نمره به حروف	نام خانوادگی و امضا دبیر:خوانساری

	می‌گویند وقت طلاست ولی بدون تردید وقت از طلا گرانبهاتر است ، زیرا با صرف وقت می‌توان طلا به دست آورد ولی دقایق تلف شده را با طلا نمی‌توان خرید. او از صید گنجشک کوچک با تیرکمان ، احساس بیزاری و تنفر می‌کرد. وقتی در حیاط مدرسه می‌شنید که همکلاسی‌هایش با هیجان از شکار پرنده حرف می‌زنند ، با ناراحتی از آنها دور می‌شد . او شیفته طبیعت بود و از اینکه کسانی با خشونت سعی می‌کردند طبیعت زیبا و آرام را بر هم بزنند رنج می‌برد . نوشتن به خط خوش و یادگیری مهارت‌های دلنشین هنری و آفریدن نوشته ها و تصاویر زیبا ، زندگی را از شکوفه های محبت به آینده سرشار می سازد . فارغ - غوغا - وداع - زمزمه - عظمت - انحراف - همت-غیرت.	۲۰

www-kanoon-ir

موفق باشید

موضوع: ما فقط یک زمین داریم. زمین پیر نازنین.

همه ما از بچگی یاد گرفته‌ایم که خانه، این ترین جای دنیاست. جایی که در کنار بزرگ و شویم، نفس می‌کشیم و به آرامش می‌رسیم. اما گاهی یادمان می‌رود که فراتر از دیوارهای سیمانی خانه‌مان، خانه بزرگتری وجود دارد که همه ما را در آغوش گرفته است؛ سیاره‌ای به نام زمین. زمین این پیر نازنین، تنها جایی در کل کهکشان است که اجازه داده ما روی خاکش قدم بزنیم و از هوایش ریه‌هایمان را پر کنیم. اما سئوال اینجاست که ما چقدر از این بخشندگی را دانسته‌ایم؟

وقتی به اطراف‌مان نگاه می‌کنیم، می‌بینیم که این مادر مهربان چقدر خسته شده است. رودخانه‌هایی که روزی زلال بودند، حالا با زباله پر شده‌اند و جنگل‌هایی که ریه‌های زمین هستند هر روز کوچک‌تر می‌شوند. ما انسان‌ها گاهی فکر می‌کنیم منابع زمین تمام نشدنی هستند، در حالی که زمین مثل یک ملک است؛ اگر فقط از آن برداریم و چیزی به آن اضافه نکنیم، بالاخره روزی خالی می‌شود. گرم شدن هوا، خشک سالی‌ها و از بین رفتن حیوانات، همگی ناله‌هایی هستند که از سوی زمین شنیده می‌شود که به ما هشدار می‌دهند. ما نباید فراموش کنیم که هر زباله‌ای که در طبیعت رها می‌کنیم، زخمی است که بر پیکر این سیاره می‌زنیم.

حقا زمین نیاز به کارهای عجیب و غریب ندارد. همین که یک پلاستیکی کمتری مصرف کنیم، در مصرف آب صرفه‌جویی کنیم و به جای بردن در خیابان درختان بکاریم، یعنی راه درست را انتخاب کرده‌ایم. زمین میراثی نیست که از نیاکان به ما رسیده باشد، بلکه امانتی است که باید آن را سالم به دست آیندگان بسپاریم.

در نهایت باید به یاد داشته باشیم که ما فقط یک زمین داریم. هیچ سیاره دیگری منتظر ما نیست تا اگر اشتباهی کردیم به آنجا کوچ کنیم. زمین، تنها خانه ما در میان سیاهی بی‌انتهای فضا است. بیایید با این پیر نازنین مهربان‌تر باشیم. دستانش را بگیریم و اجازه دهیم دوباره سبز شود و نفس بکشد. شاید فردا برای بیدار شدن دیر باشد. پس از همین امروز باید نگهدار خانه‌مان باشیم.